

Theresia Margaretha Niers - Kayser Trees

* Lonneker, 4 juli 1926

† Denekemap, 1 december 2012

Mama was een moeder zoals een moeder hoort te zijn. Toen zij en Papa besloten naar Athene te vliegen om een kijkje te nemen in kindertehuis "I Metera" om hun kinderwens te laten uitkomen, waren Matthijs en ik voor hun de kinderen die ze graag "Mama" wilde gaan leren zeggen. Ze wilden ons een mooie toekomst bieden en dat is zeker gelukt. Trots als een pauw liep Mama met ons door Hengelo. Ik in de kinderwagen, Matthijs er naast. Mama was bezorgd, zorgzaam, lief en deed alles om het iedereen naar de zin te maken. Ook Papa! Toen hij in 1962 Gedeputeerde werd in Overijssel bleek dat hij nog meer ambities had. In 1972 werd Papa Commissaris van de Koningin. Mama steunde zijn keuze. Niet omdat zij zo graag weg wilde uit Twente, maar om haar liefde voor hem en we verhuisden naar Zwolle. Toen in 1977 bij haar Hodgkin werd ontdekt heeft ze gevochten om deze ziekte te overwinnen. Voor haarzelf, maar ook zeker voor Papa en ons.

Het was een zware strijd die ook zeker bij haar een litteken heeft achtergelaten en waar ze een pijn aan overhield die dagelijks voelbaar was. Matthijs en ik gingen onze eigen weg. Natuurlijk was ze het niet altijd eens met onze keuzes, maar we kwamen er altijd uit. Matthijs vertrok naar Oostenrijk. Dit vond ze moeilijk omdat ze hem minder zag, maar keek uit naar zijn wekelijkse telefoontjes. Toen het pensioen van Papa in zicht kwam, zijn ze verhuisd naar Denekamp. Genietend van de rust, de vrijheid en elkaar. De geboortes van de kleinkinderen waren voor hun hele bijzondere gebeurtenissen. Wat een trotse Opa en Oma en wat genoten ze ervan! Toen Papa in 2005 overleed heeft ze iedereen verbaasd over haar strijdkracht. Zij kon het ook alleen. Ze bleef aan de Slotsdijk wonen, maar toen het beter was haar te laten verzorgen, was het Klooster een logische keuze. Met haar krantje, de tv en haar krakelingen was Mam een tevreden mens en was dankbaar voor de zorg en aandacht die gegeven werd door de verpleging. Het laatste Sinterklaas-feest waar ze altijd zo van genoot is haar niet meer gegund. Dankbaar zijn we dat ze niet heeft geleden en rustig is ingeslapen.

*Dag lieve Mam, je was de liefste en geweldigste moeder
die wij ons hadden kunnen wensen.
We missen je ontzettend en zullen altijd
zielsveel van je blijven houden.*